

litte Hensyn, der, saa forekommer det mig, have havt en meget betydelig Indsydhelse paa hele Afgjørelsen af Sagen, kunne lades ude af Betragtning, og at der blot skal tages Hensyn til denne Sag selv, og hvorledes den under almindelige Omstændigheder burde ordnes. Jeg kan derfor ikke Andet end stemme mod Loven.

Johansen: Jeg skal ogsaa tillade mig at stemme mod Loven af samme Hensyn, som den sidste ærede Taler har udtalt.

Nyholm: Det forekommer mig virkelig, at man er temmelig streng mod det nærværende Lovforslag. Man har sagt, at der naaes saa overmaade Lidet derved, men det forekommer mig, at man ikke rigtigt seer hen til, at det er et meget vigtigt Princip, som den nærværende Lov stadfæster, at for Fremtiden følger Jagtretten altid med Eiendomsretten, at med Eiendommen sælges for Fremtiden ogsaa Jagtretten. Alene denne Bestemmelse vil jo have megen betydelig Indvirkning. Vi staae allerede paa det Punkt i Staten, Gud være lovet, hvor Selveiendom hver Dag tager til, men altsaa kan for Fremtiden ikke en eneste Gaard meer gaae over fra Fæste til Selveiendom, naar denne Lov træder i Kraft, uden at Jagtretten er forbunden dermed. Det er een vigtig Side, det er et Princip i Loven, som man maa holde sig stærkt for. Der er dernæst ogsaa i Lovudkastet efter min Formenting optaget meget gode Bestemmelser til at afværge Skade af det meest skadelige Wildt, som endnu findes her i Landet. Det meste skadelige Wildt kan man virkelig efter § 15, som den er antaget, være saagodtsom aldeles overbevist om vil blive udryddet af Danmark udenfor Dyrehaverne; thi ingen Jagteier vil for Fremtiden let finde sig i at taale Kron- eller Daavildt paa sit Territorium; det vil nok blive Følgen af disse Mulcter, som den Jagtberettigede skal betale, at han vist vil søge at befrie Samfundet for disse Dyr, der gjøre saamegen Skade. Der er ogsaa givet de Ikke-Jagtberettigede et meget vigtigt Midde i Hænde til at værne om Markfreden, ved at de, efter det Forslag, som er antaget, for Fremtiden maae have løse Hunde. Det forekommer mig da, at, naar Forslaget har disse gode

Sider, skulle vi ikke fryde det fra os, fordi vi ikke kunne paa eengang opnaae Alt, hvad vi ønske; jeg troer, at man i det Hele ikke skal spænde Buen saa stramt, at den springer, thi da er det muligt, man slet Intet faaar.

Dahl: Jeg maa ogsaa meget anbefale, at man tager denne Lov, saaledes som den nu er omændret. Efter min Overbeviisning vil den stikke meget Godt i Landet, og man maa indrømme, at der ikke blot er sleet væsentlige Forbedringer med Hensyn til Brugerens Stilling og i den Retning, som den sidste ærede Taler antydede med Hensyn til Fæstes Overgang til Selveiendom; men der er en stor Klasse af Statens Borgere, nemlig samtlige Arvesætere i Landet, der ved denne Lov ville faae Jagtretten eller Ret til at afløse den Jagtret, som Herlighedseieren har; det bør ingenlunde glemmes. Vilde de Herrer ikke regne det for et betydeligt Gode for denne Deel af Statens Borgere? Det forekommer mig, at der vel er Grund til at see hen dertil, og, selv om der ikke var andet Godt at opnaae ved Loven, maatte vi dog stemme for den alene af den Grund; thi Arvesæternes Hartkorn udgjør nogle Tusinde Tønder Hartkorn, og det er altsaa en ikke ringe Deel af vore Medborgere, der efter denne Lov kunne faae Jagtret paa deres Marker.

Thalbitzer: Jeg vilde kun have udtalt det Samme, som de sidste to ærede Talere have sagt, og skal blot tilføie den ganske korte Bemærkning, at saameget som jeg havde ønsket, at Forslaget under Nr. 8 var gaaet igjennem, og jeg vilde da have anseet Loven for meget god, kan jeg dog ikke, fordi det er faldet, driste mig til at stemme mod Lovforslaget, navnlig fordi det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille under Nr. 7, er gaaet igjennem, thi jeg anseer dette Forslag for saa vigtigt med Hensyn til dem, der ikke ere jagtberettigede, at jeg troer, at naar man undtager enkelte Jagtliebhavere, vil det store Fleertal af Nationens Agerdyrkere, navnlig af Bondestanden, finde sig tilfredsstillet ved Loven. Jeg kan derfor med god Samvittighed stemme for Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Kræup: Skjøndt denne Lov for den Provinds, hvor jeg har hjemme, er af lang